

25 ετών έγινε το World Wide Web

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δυόμισι δεκαετίες συμπληρώθηκαν στις 12 Μαρτίου 1989, την ημέρα που θεωρείται πως «γεννήθηκε» ο παγκόσμιος ιστός, με την παρουσίαση ενός ιστορικού άρθρου από τον Βρετανό Tim Berners-Lee. Στο άρθρο αυτό, ο νεαρός τότε προγραμματιστής από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών (CERN), περιέγραφε μια τεχνική για την εύκολη πρόσβαση στα δεδομένα που είναι αποθηκευμένα σε ένα δίκτυο συνδεδεμένων υπολογιστών. Μια τεχνική που άνοιξε τον δρόμο για το World Wide Web, όπως το χρησιμοποιούν σήμερα δισεκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη.

Η ιδέα για τη διασύνδεση υπολογιστικών δικτύων ξεκίνησε τη δεκαετία του '50 από τον αμερικανικό στρατό, ενώ το 1989 υπήρχε ήδη το Arpanet, ο «πρόδρομος» του ίντερνετ για χρήση από πανεπιστήμια και ακαδημαϊκά ερευνητικά εργαστήρια. Το σύστημα που πρότεινε ο Tim Berners-Lee συγκαταλεγόταν σε διάφορες ιδέες που διατυπώθηκαν την ίδια χρονική περίοδο για τη σύνδεση των υπολογιστών απλών ιδιωτών.

Ένα από τα πλεονεκτήματα της ιδέας του Βρετανού επιστήμονα ήταν πως έδινε τη δυνατότητα επικοινωνίας ανάμεσα σε μηχανήματα που χρησιμοποιούν διαφορετικά λειτουργικά συστήματα. Επίσης, εισήγαγε την ιδέα των συνδέσμων («link»), χάρις

στα οποία μπορούσε κανείς με ένα κλικ να έχει πρόσβαση σε δεδομένα τα οποία ήταν αποθηκευμένα σε απομακρυσμένα μηχανήματα.

Παρόλο που η πρόταση του Berners-Lee υιοθετήθηκε από το CERN, το σύστημά του δεν ήταν η μοναδική online υπηρεσία που πήρε «σάρκα και οστά». Έτσι, στα πρώτα χρόνια υλοποίησής του ανταγωνιζόταν πλατφόρμες όπως την αμερικανική CompuServe και τη γαλλική Minitel, οι οποίες ήταν συνδρομητικές σε αντίθεση με το World Wide Web που ήταν δωρεάν.

Σύμφωνα με τον Marc Weber, δημιουργό του Μουσείου Ιστορίας των Υπολογιστών στη Σίλικον Βάλεϊ, η επικράτηση του World Wide Web είχε σαν συνέπεια η δικτύωση να γίνεται αποκεντρωμένα, χωρίς κάποιον κεντρικό έλεγχο στο περιεχόμενο που μοιράζονται οι χρήστες του. «Ακόμη κι αν η ιδέα του Berners-Lee έχανε τη “μάχη”, είναι βέβαιο πως σήμερα θα μπορούσαμε να συνδεθούμε online. Ωστόσο, τα εναλλακτικά μοντέλα είχαν μια λογική κεντρική διαχείρισης, περίπου όπως λειτουργεί το Facebook», ανέφερε χαρακτηριστικά στο αμερικανικό κανάλι CTV.

25 χρόνια μετά το άρθρο του Berners-Lee, πρόσβαση στον Παγκόσμιο Ιστό έχουν δισεκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη (περίπου το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού), διαθέτοντας έτσι δυνατότητες για ενημέρωση, επικοινωνία και ψυχαγωγία που δύσκολα θα μπορούσε να φανταστεί κανείς ακόμη και πριν από λίγες δεκαετίες. Ωστόσο, σύμφωνα με τον «πατέρα» του World Wide Web, διάφορες απειλές τα τελευταία χρόνια υπονομεύουν την ελεύθερη και απρόσκοπτη διασύνδεση.

Μιλώντας σήμερα στον Guardian, ο Βρετανός επιστήμονας συμπεριέλαβε σε αυτές τις απειλές την πρόθεση ολοένα περισσότερων παρόχων να διαχειρίζονται επιλεκτικά τη διακίνηση δεδομένων μέσα από τα δίκτυά τους, δίνοντας προτεραιότητα στις ιντερνετικές υπηρεσίες που θα πληρώνουν έξτρα κόστος. Όπως είναι φυσικό, αναφέρθηκε επίσης εκτενώς στο σκάνδαλο των ιντερνετικών παρακολουθήσεων από την NSA αλλά και τις μυστικές υπηρεσίες άλλων χωρών, το οποίο μπορεί να βλάψει την εμπιστοσύνη των χρηστών.

Παράλληλα, πρόσθεσε, οι ιντερνετικές παρακολουθήσεις είναι πιθανό να προκαλέσουν «βαλκανοποίηση» του web, με αρκετές χώρες να προωθούν ήδη πρωτοβουλίες για έλεγχο της διακίνησης των δεδομένων των πολιτών τους στο εξωτερικό ή για την παράκαμψη των αμερικανικών δικτύων.

Σύμφωνα με τον Berners-Lee, αυτές οι απειλές σημαίνουν πως ήρθε η ώρα για μια «Χάρτα Online Δικαιωμάτων» με παγκόσμια ισχύ, η οποία θα προστατεύει τους

δισεκατομμύρια χρήστες σε όλο τον πλανήτη. Για αυτό τον σκοπό, ο ίδιος είναι από τα ιδρυτικά στελέχη της πρωτοβουλίας «το δίκτυο που θέλουμε» («the web we want»), η οποία θα προσπαθήσει να διατυπώσει τους κανόνες ενός «ηλεκτρονικού παγκόσμιου συντάγματος» και να προωθήσει την εφαρμογή τους.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Πηγή: kathimerini.gr